

Sorular ve Cevaplar

Soru-1: 30.03.2009 Pazartesi günü, Arap Zirvesi Konferansı'nın 21.'si düzenlendi. Kararlaştırıldığı üzere iki gün sürmesi yerine konferans, aynı gün tamamlandı. O halde bu konferansın arkasında ne vardır ve kararlarının etkinlik boyutu nedir?

Cevap-1: Bu konferansın arkasında bir şey yoktur ve etkinlik boyutu sorulacak derecede önemli kararlar çıkmamıştır. Görüntünün daha netleşmesi için aşağıdaki hususları zikredeceğiz:

1. Zirve konferansları, her senenin Mart ayında "rutin" olarak düzenlenmektedir.
2. Büyük devletler, "Ortadoğu Meselesi" olarak isimlendirdikleri Filistin meselesine ilişkin projeleri uğrunda, Arap zirvesi konferanslarını istismar etmeyi alışkanlık haline getirdiler. Bu zirvelerin başladığı atmışlı yıllarda etkin devletler, Amerika ile İngiltere idi. Daha sonraları İngiltere'nin etkisi zayıflayınca bu konferanslardaki etkin kuvvet ve onu yönlendiren Amerika oldu.
3. Son dönemde Amerika'nın koşulları, sarsıntılı ve çalkantılı bir hal alınca, kendi öncelikleri Ortadoğu meselesinin önüne geçti. Özellikle de ekonomik kriz ile kasıp kavrulmasının yanı sıra Irak ile Afganistan'daki çıkmazından beri dikkatlerini bu öncelikler üzerine yoğunlaştırdı.
4. Bundan dolayı Netanyahu, hem Amerika'nın çağırdığı iki devletli projeyi istemediğini aleni bir şekilde açıklamasına hem de daha önce yaptığı gibi Amerika'nın seçimlerde onu düşürmeye muktedir olmasına rağmen işleri kendi haline bırakarak bunlarla meşgul olmamış ve yüz suyunu korumak için Barak'ın ona ortak olması ile yetinmiştir. Böylece Netanyahu, otoritede tamamen tek başına kalmamıştır. Bilakis onunla birlikte Amerika'nın projesine çağrıda bulunan Barak vardır! Diğer taraftan ise Amerika, Barak'ın aldığı oyların yetersiz olmasının, Netanyahu'nun görüşleri doğrultusunda hareket etmesini engelleyemeyeceğinin de farkındadır.

Bütün bunlar, basit dahi olsa Amerika'nın herhangi bir meselenin çözümünü, çalışma takvimine almadığını göstermektedir. Yani o, önceliklerinden boşa çıkıncaya veya bunlarda mesafe kat edinceye kadar bölgedeki işleri olurlarına bırakmıştır. Daha sonra "Ortadoğu Meselesine" yönelecek ve o zaman Yahudi varlığından ne Netanyahu ne de bir başkası ona güç yetirebilecektir. Özellikle de Yahudi varlığının hayatı ve ölümü Amerika'nın elinde iken. Önceliklerinde mesafe kat edinceye kadar, Filistin meselesindeki hareketi, gerektiği şekilde boşluğu doldurması için sadık uşağı Hüsnü Mübarek'e bırakmıştır ve şu anda bir konferans ile meşgul olmak istememektedir... Bu sırada Amerika, önceliklerinde mesafe kat edip Ortadoğu meselesi "rolünün" zamanı gelinceye kadar mevcut vakıayı izlemesi ve malumatlar toplaması için konferansa bir delege veya temsilci göndermektedir.

5. Bundan dolayı Amerika, bu konferansı rutin bir şekilde olurlarına bırakmıştır. Yani Arap yöneticileri, bir araya geldiler, yediler, içtiler, birbirlerine tebessüm ettiler, birbirlerini "kızdırdılar" ve hummalı bakışlarla uzlaşma hakkında lak lakı yaptılar...

Bunun içindir ki Amerika önceliklerini tamamlayıncaya veya bunlarda mesafe kat edinceye kadar... Bu konferansı olsa olsa Arap yöneticiler arasındaki genel ilişkiler konferansı şeklinde tanımlamak mümkündür. Bundan sonra kendi çıkarlarına hizmet edecek kararlar alınması için Amerika'nın hareket ettireceği küçük ve büyük konferanslar düzenlenecektir.

Soru-2: Türkiye Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 23.03.2009'da, Irak'a iki günlük bir ziyarette bulundu. Bu ziyaret, otuz üç yıldan bu yana bir Türk Cumhurbaşkanı'nın ilk ziyaretidir. Abdullah Gül, Cumhurbaşkanı Celal Talabani ve Başbakan Maliki'nin yanı sıra Bölgesel Kürt Hükümeti'nin Başbakanı Neçirvan Barzani ile bir araya geldi. Neçirvan Barzani, Türkiye Cumhurbaşkanı'nın kendisi ile bir araya gelmesinin, Türkiye tarafından Kürdistan Bölgesi'nin tanınmasıdır şeklinde bir açıklama yaptı. [Habertürk Kanalı / 25.03.2009] Ayrıca Talabani, Türkiye Cumhurbaşkanı ile düzenlediği basın toplantısında şöyle dedi: "PKK, ya silahı

bırakmalı yada çekip gitmelidir.” [Radyo Sava / 23.03.2009] O halde bu, Türkiye’nin Irak Devleti’nin içerisinde olmak üzere Irak Kürdistan Bölgesi’ni tanıması karşılığında Türkiye’deki PKK’nın Irak’taki varlığının sona erdiği anlamına mı gelmektedir? Dolayısıyla Irak Kürtleri, Amerika’nın kendilerine verdiği Irak’tan bağımsız bir devlet sözünden ümit mi kestiler? Ayrıca bu, devletlerarası boyutlu bir ziyaret midir, yoksa Irak ile Türkiye arası ilişkilerle mi sınırlıdır?

Cevap-2: 1. Evet, Amerika’nın Irak Kürtlerine yönelik bir devletin kurulması sözü, hiçbir zaman ciddi bir söz olmamıştır. Bilakis, Irak işgalinin kolaylaşması amacıyla Irak’taki kardeşlerini vurmada onları istismar etmek için bu sözü vermiştir. Nitekim İngiltere de 1919 yılında Osmanlı korumasındaki Süleymaniye’ye saldırması karşılığında Mahmut Hafid’e bir Kürt devleti sözü vermişti. Bunun üzerine o, oraya saldırarak Osmanlı kardeşlerini katletti ve onlardan kurtulanları da sürgün etti. Ardından İngiltere, sözünden döndü, dahası Mahmut Hafid’i sömürgesi Hindistan’a sürgün etti. Aynı şekilde İngiltere, Osmanlı Devleti ile yapılan ve Halifenin heyetinin müzakereci durumunda olduğu 1920 yılındaki Sevr Anlaşması’nda, Halife Muhammed Vahdetin’i tedirgin etmek için bir Kürt devletinin kurulmasına ilişkin bir maddenin konulmasında ısrar etmiştir. Daha sonra Mustafa Kemal’in cumhurbaşkanı olarak atanmasını, Hilâfetin sona erdirilmesini ve Mustafa Kemal’in cumhuriyeti ile 1924’de Lozan Anlaşması’nın imzalanmasını başarınca İngiltere, Kürt devleti maddesinin konmasını reddetmiştir. Çünkü o, artık hedefini gerçekleştirmişti ki o, Hilâfet’in yıkılmasıdır. Dolayısıyla böyle bir şeyin istismar edilmesine gerek kalmamıştı. Nitekim İngiltere, amaçlarına ulaşmaya kadar hem Kürt milliyetçiliği homurtularını hem de bölgedeki tüm milliyetçilik homurtularını tahrik etmiş ve tahrik ettiklerini istismar ederek Osmanlı Devleti’ne karşı isyana ve başkaldırmaya teşvik etmişti. Ardından da kendisi ile işbirliği yapanları kaldırıp atmış veya sözde yöneticiler ve liderler olarak atamasıyla onları birer ajan olarak kullanmıştır. Ardından da Amerika geldi, aynı rolü üstlendi, aynı oyunu oynadı ve kendisi ile işbirliği yapanlara aynı şeyi yaptı. Yani kendi çıkarları için istismar ettiği mücerret vaatler verdi. Çıkarlarına ulaşınca da sanki hiçbir şey vermemiş gibi sözleri uçup gitti!

2. Türkiye’nin, PKK’nın kovulması şartıyla, kendilerine özgü bir devlet olmaksızın Irak devletinin içerisinde olmak üzere resmî olarak Kürdistan bölgesini tanıması muhtemeldir. Nitekim Abdullah Gül, Neçirvan Barzani ile görüşmesinin ardından gazetecilere yaptığı açıklamasında, “Neçirvan Barzani’ye, terör unsurları, PKK kampları sizin bölgenizde, o nedenle bu örgüte karşı daha açık tavır almanız gerekir. Bu örgüt bitirilirse bizim ile sizin aranızda her şey mümkündür. Zira sizler bizim komşumuz ve akrabalarımızsınız dedim.” diye konuştu. [Reuters / 25.03.2009] Yine Abdullah Gül, 17.03.2009 günü İstanbul’da yapılan Beşinci Dünya Su Formu görüşmeleri sırasında Talabani ile bir araya geldi ve orada bir Kürt devletinin kurulmasının imkansız olup Kürt devletinin ancak bir Kürt sloganı olduğunu açıkladı ve PKK’dan silah bırakmasını talep etti.

Görünen o ki Kürdistan bölgesi yöneticileri, kendilerini tanıması karşılığında Türkiye’nin taleplerine icabet etmek istemektedirler. Nitekim Neçirvan Barzani şöyle demiştir: “Türkiye ile ilişkilerimizin iyi olmasını istiyoruz. Türkiye’nin de kaygılarını anlıyoruz.” [CNN Amerikan / 25.03.2009] Ve şöyle ekledi: “Biz, Irak ve Kürdistan Bölgesi’nden komşu ülkelere saldırılmasını kabul etmiyoruz.” [CNN Amerikan / 25.03.2009] Yine son olarak Türk Dışişleri kaynakları tarafından Türkiye’nin, Kürdistan Bölgesi Başkanı Mesut Barzani’nin Ankara’yı ziyaret etmesini kabul ettiği açıklanmıştır. [CNN / 26.03.2009] Bu ziyaret ise aynı konuya ilişkindir. O da Türkiye’nin Irak Devleti’nin kapsamı içerisinde bölgeyi tanıması karşılığında PKK’nın Kürdistan Bölgesi’nden kovulmasıdır. Bununla birlikte PKK’nın Kuzey Irak’taki varlığı, Barzani’nin partisi “Kürdistan Demokratik Partisi” kılıfı altındadır!!

3. Bunun yanı sıra Gül ziyaretinde, Kerkük meselesinin alt zeminine de değinmiştir; Türkiye, Kerkük’ün Kürdistan Bölgesi’ne ilhak edilmesini reddetmektedir. Nitekim Abdullah Gül, iki Türkmen temsilcisi ile bir araya gelerek onlara, Kerkük’ün herhangi bir yöne ilhak edilmesini reddettiğini teyit etti ve bu, Türkiye açısından ikincil derecede olmasından dolayı buna odaklanmadı. Diğer taraftan Türkiye, orada Kerkük’ün Kürdistan’da ilhak edilmesini engelleyen büyük engellerin olduğunu bilmektedir ve Türkiye de bu engellerden biridir.

Ayrıca petrolün Türkiye üzerinden taşınması, ticaret ve su miktarının arttırılması gibi ele alınan ve tarafların üzerinde ittifak ettiklerini gösterdikleri diğer meseleler de vardır.

4. Ziyaretin devletlerarası boyutu olup olmamasına gelince; evet vardır ve en önemli olan da budur. Zira Türkiye Cumhurbaşkanı'nın Irak ziyareti, Amerikalıların kuvvetlerini hassas noktalar dışında kademeli olarak Irak'tan çekmelerine ilişkin kararlarından sonra gerçekleşmiştir. Amerika ise kendi yerini kendi yanlısı olan devletlerin doldurmasını istemektedir. Böylece diğer büyük devletler gelip bu durumu istismar ederek Amerika'nın yerini doldurmasını veya nüfuzuna yönelik karışıklık çıkarmak için çalışsın.

Buradan İran'ın Amerika ile koordinasyon rolü devreye girmiş, bu konuda anlaşmış ve geçen sene İran Cumhurbaşkanı'nın Bağdat'ı ziyaret etmesi ile bu taçlandırılmıştır. Ancak Amerika, tek bir devlete bel bağlamak istememektedir. Zira tek bir devlet, herhangi bir rolü oynayabilir, fakat Amerika'nın kendisinden talep ettiği her şeyi yerine getiremez. Bunun içindir ki Amerika, Türkiye ile Suriye için de bir rol istemektedir... Buradan da Gül'ün Irak'a yönelik ziyareti gerçekleşmiştir. Gül'ün ziyaretinin akabinde de Suriye Dışişleri Bakanı, Irak'ı ziyaret ederek Talabani ile bir araya gelmiştir. Kaldı ki mücavir devletlerden izole olmuş bir şekilde Amerika'nın her istediğini gerçekleştirmesi imkânsızdır ve bu her ülke için geçerlidir. Mesela Afganistan'daki hedeflerini gerçekleştirmek için bu ülkeye komşu olan Pakistan ile İran'dan yardım aldığını görmekteyiz. Hatta müzakereleri kabul etmeleri noktasında oradaki mücahitleri etkilemek amacıyla Suudi Arabistan gibi kendi nüfuzu ile İngiliz nüfuzunun karışık olduğu ülkelerden bile yardım almaktadır. Nitekim dün, 31.03.2009'da Afganistan'ın durumu hakkında düzenlenen Lahey Konferansı, bunun en belirgin örneğidir. Zira 70 devletin katıldığı bu konferanstaki en dikkat çekici katılım, heyet başkanının Afganistan'dan sorumlu Amerikan temsilcileri ile bir araya geldiği İran'dı ve dostane bir toplantı olarak tanımlandı..!

Amerika, Irak'taki direnişçiler tarafından tatmış olduğu acı hezimetlerin ve neredeyse devletlerarası konumundan düşerek dünyadaki birinci devlet konumundan silinecek hale gelmesinin üzerine, Irak'taki nüfuzunun yanı sıra dünyadaki birinci büyük devlet olarak konumunu da korumayı istemektedir. Buna rağmen dilediği şekilde liderliğini yaptığı dünyanın birinci büyük devleti olarak ona olan güven sarsılmıştır!

Bundan dolayı Obama, Türkiye'ye Amerika'nın kendisinden yardım istediği şeklinde bir mesaj vermiştir. Zira Amerika'nın, Türkiye'den yardım istemesi veya daha doğrusu Amerika'nın Türkiye'yi kullanması, sadece Irak'ın durumuna ilişkin değildir. Bilakis Kafkas ülkeleri, Rusya ve Ortadoğu meselesi gibi Amerika'nın Türkiye'yi kullanmak istediği pek çok mesele vardır. Bu sebepten dolayı yeni Amerika Başkanı Obama, yakında Türkiye'yi ziyaret edeceğini ilan etmiştir. Yine Obama, Afganistan'ın yanı sıra Irak meselesinde de kendisinden yardım almak, dahası kullanmak için de İran'a da bir mesaj göndermiştir.

Suru-3: Şeyh Şerif Ahmed, Somali Devlet Başkanı oldu. O halde bu, iki sene önce olduğu gibi İslâmî Mahkemeleri'nin Somali'ye geri döndüğü anlamına mı gelmektedir? Eğer durum bu şekilde ise İslâmî Mahkemelerden olduğu veya ona yakın olduğu halde ne diye Mücahit Gençler Hareketi, ona karşı durmaktadır? Eğer Şeyh Şerif, inhirafa uğramış ve Mücahit Gençler Hareketi de bu değişiminden dolayı ona karşı duruyorsa bu Mücahit Gençler Hareketi'nin sadık ve muhlis bir hareket olduğu anlamına mı gelmektedir?

Cevap-3: Evet, bugün Şeyh Şerif Ahmed, dünkü gibi değildir. Zira geçmişte İslâmî Mahkemeleri'nin başkanı olduğu ve Somali'de iktidara geldiği sıralarda Somali'deki Sömürgeci kâfirlerin harici tamahları ile savaşıyor ve İslâmî Şeriat'ın tatbik edilmesini dile getiriyordu. Ancak silahlı İslâmî hareketlerin genelinin durumunda olduğu gibi onun siyasî uyanıklığı zayıftı. Bunun içindir ki "muhlisler", hem Amerika'nın uşağı olan Abdullah Yûsuf Hükümeti ile hem de doğrudan ve -ajanları yoluyla veya Birleşmiş Milletler, Arap Birliği ve Afrika Birliği gölgesinde-dolaylı şekilde Amerika ile müzakere etmemesi noktasında ona nasihat etmesi için bir heyet gönderdi... İşte tüm bunlar, ondaki abesliği ve onun hareketinde Amerika'nın parmaklarının, dahası ellerinin olduğunu göstermektedir. Aynı şekilde heyet ona, Sömürgeci kâfirlere olan

adavetine devam etmesi nasihatinde bulundu... Ancak o, hiçbir şekilde nasihat almadı. Bilakis Birleşmiş Milletler, Arap Birliği ve Afrika Birliği gölgesinde Hartum'da Abdullah Yûsuf Hükümeti ile müzakerelere girdi...

Bunlar, o iktidarda iken olmuştur. Ancak Etiyopya'nın saldırması, Şerîf'in Somali'den çıkarak Kenya'ya gitmesi, daha sonra Cibuti'ye ulaşması ile İslâmî Mahkemeler'in kendi arasında parçalanmasının üzerine Cibuti Kanadı Somali Kurtuluş Cephesi'nin başkanı oldu. Bu iki grup, Batı yanlısı olmalarına rağmen Asmara ile Cibuti'de yerleştiler...! Bu sırada Şeyh Şerîf, doğrudan ve dolaylı müzakerelerin içinde boğuldu. Nihayet işler, Amerika'nın, Batının ve ajanların memnuniyeti ile Abdullah Yûsuf Hükümeti'nden pek de farklı olmayan Somali'de hükümet başkanı olmasına dayandı.... Ve işler aşağıdaki şekilde gelişti:

1. 2006 yılı sonunda İslâmî Mahkemeler'in, kendisine vekâleten Amerika'nın Somali'ye saldırmaya sevk ettiği Etiyopya kuvvetlerinin karşısında hezime uğramasının üzerine Şeyh Şerîf, Kenya'ya gittiğinde orada Amerikan İstihbarat Ajansı'ndan iki yetkilinin huzurunda Amerikan Büyükelçisi ile görüşti.

2. Mahkemeler, kendi arasında parçalanıp iki kanada ayrıldıktan sonra Şeyh Şerîf Ahmed, Cibuti Kanadı'nın başkanı oldu ki böylece 26.10.2008 tarihinde Cibuti Anlaşması imzalanana kadar kendisi, Abdullah Yûsuf Hükümeti ve Etiyopya arasında müzakereler başladı.

3. Bu anlaşma, Amerika'nın gözetimi ve Etiyopya'nın muvafakati ile oldu. Çünkü Etiyopya ordusu, pek çok kayıplar veriyor ve Somali'den çıkmak istiyordu. Ancak yüz suyunu koruyarak, yani buna işaret eden bir anlaşma ile çıkmak istiyordu. Bundan dolayı anlaşmanın imzalanmasından sonra Etiyopya, kuvvetlerini çekeceğine dair açıklamalarda bulunmaya başladı.

France Press Ajansı [A.F.P], 28.11.2008'de, Etiyopya'nın yıl sonunda Somali'den çekileceğini ve bunun da Afrika Birliği ile Birleşmiş Milletlere yönelik resmî iki mesaj olduğunu aktardı. Nitekim bu haber ajansı, Etiyopya Dışişleri Bakanı Resmî Sözcüsü Wahidi Bella'nın kendisine şöyle dediğini ifade etmiştir: "Biz sonuca ulaştık. Etiyopya'nın kuvvetlerini Somali'de bırakması uygun değildir. Biz görevimizi yaptık ve bu yüzden gurur duyuyoruz. Ancak devletlerarası toplumdaki beklediğimiz ümitler, boşa çıktı." Yine Etiyopyalı bu sözcü, daha önce de 24.11.2008'de aynı haber ajansına Cibuti'deki anlaşmaya ilişkin yatığı değerlendirmede şöyle demiştir: "Bu anlaşma, Etiyopya'nın konumu ve kuvvetlerini düzenli olarak çekmesi lehinedir."

Etiyopya, Somali'nin durumuna önem vermektedir. Bu da sadece Amerika lehine vekaleten bir muharip olarak değildir. Bilakis o, ona komşudur ve Somali'nin geri almak için 1977 ile 1978 olmak üzere iki defa Etiyopya ile savaşa girdiği ve başarısız olduğu Ogaden bölgesini işgal etmektedir. Dolayısıyla Etiyopya, Somali'de kendisini tehdit etmeyen ve kendisinden Ogaden'i istemeyen bir yönetimin olmasını istemektedir. Etiyopya'nın, Amerika'nın Afrika boynuzundaki çıkarlarına hizmet etmesinin yanı sıra Etiyopya'yı Somali'ye gönderen, Şeyh Şerîf'i saptırdığını görmesi ile 26.10.2008'deki Cibuti Anlaşması'ndan sonra oradan geri çekilmesini isteyen de bizzat Amerika'nın kendisidir.

4. Amerika, İslâmî kökeni olmasından dolayı Şerîf Ahmed'in mücahitlere karşı koymaya muktedir olduğunu ve bir Afrika devleti olması vasfıyla da Etiyopya'nın, İslâmcılarla çarpışmayı sürdüremeyeceğini gördü. Dolayısıyla Amerika açısından en ideal olanı bu rolü üstlenmesi için İslâmcılardan birini kullanmak oldu. Amerika, onu cezp etmeleri için Kenya, Sudan ve özellikle Sudan'daki ajanlarını Şerîf'e musallat etti. Nitekim Siyaset Uzmanı Hasan Mekki şöyle demiştir: "Sudan Hükümeti, Etiyopyalılarla baş edemeyeceği ve devletlerarası topluma yokmuş gibi muamele etmesinin imkansız olduğu noktasında Şerîf'i bilgilendirdi. Bu nedenle özellikle Sudan eğitim kurumlarından mezun olduğundan bu nasihatlere kulak vermeye başladı." Ve şöyle eklemiştir: "Sudan ortamı, bu müzakerelerde büyük bir rol oynamıştır." Yani Cibuti görüşmelerini kastetmektedir.

Böylece Amerika, kendisini övecek derecede Şeyh Şerîf'i cezp etmeyi başardı. Zira "Amerika'nın Sesi Somali Bürosu" ile yaptığı 20.02.2009 tarihli röportajında, Somali'ye yönelik Amerikan politikasını, müzakerelerin başladığı günden şu ana kadar olumlu olarak niteleyerek şöyle demiştir: "Bu çabalarını sürdürmesini ümit ediyoruz."!

5. Şeyh Şerîf'in, Abdullah Yûsuf dönemindeki parlamentonun oy çoğunluğu ile devlet başkanı seçilmesinden bir sonraki adım başbakanın seçilmesi oldu! Burada da Amerika'nın rolü devreye girdi. Zira Birleşik Devletler'de ikamet eden ve Birleşik Devletler'in ölçülerine göre mutedil biri olarak tanımlanan Ömer Abdurrâşid Şarmarkî seçildi ki o, Birleşmiş Milletler'de birçok görevde bulunmuş, Abdullah Yûsuf'un Hükümeti döneminde Somali'nin Washington Büyükelçisi ve eski Somali Devlet Başkanının oğlu idi.

Amerika, onun daha önce Amerika'da ikamet etmesinin yanı sıra iç savaştan ve ülkesinden uzak kalmasıyla iç savaşa bulaşmamış olmasından dolayı başbakanlığı almasında hırs gösterdi. Bunun içindir ki Somali'deki insanların geneli tarafından kabul görececek bir yönü vardı.

Kayda değerdir ki Sömürgeci devletlerin adeti olduğu üzere halihazırda kendisine hizmet eden kişi dışında çıkarlarının bir başka kişide olduğunu gördüklerinde onu çekirdek gibi çitleyip atarlar ve daha güçlü bir şekilde çıkarlarını gerçekleştiren diğer kişiyi getirirler. Mesela Amerika, Somali'ye yönelik ihanetleri ile bitmiş, nefret edilen ve ifşa olmuş biri haline gelmiş olan Abdullah Yûsuf'u terk edince 29.12.2008'de istifa etmek ve Mogadişu'dan Somali devlet başkanı olarak ilan edildiği 1998'den 2004 yılına kadar yönettiği bir bölge olan Pundland'ın merkezi Maskat'a göç etmek zorunda kalmıştır. Daha sonra da Yemen'e sığınmıştır...

7. Amerika, yönetimi sırasında kamuoyuna sahip olan Mahkemeler içersinde İslâmî bir kökeni olan Şeyh Şerîf'i devlet başkanlığına getirmesinin yanı sıra insanların geneli tarafından kabul görmesini sağlayan iç savaştan uzak birisini başbakanlığa getirmeyi başarması ile Somali'yi eline geçirdiği zehabına kapıldı. Ancak Somali'deki yeni yönetimin durumunun ifşa olması ile bu zehabı heba oldu. Zira daha önceki hükümetin büründüğü elbiseden daha cicili bicili bir elbiseye bürünmesi dışında bu hükümetin de öncekinden pek farklı olmadığı ortaya çıktı. Hüsnü zan ile düşündüğümüzde iki yönetimin arasındaki fark, Abdullah Yûsuf, Amerika'ya bilinçli bir şekilde hizmet ederken, Şeyh Şerîf Ahmed, Somali'ye iyilik yaptığını sanarak bilinçsizce Amerika'ya hizmet etmektedir! Doğrusu Şeyh Şerîf'in, Sömürgeci kâfirlerin komplolarından uzak bir şekilde başladığı gibi kalmasını isterdik. Umulur ki o, Allah'ın izniyle ilk sîretine geri döner.

8. Bu hükümetin durumunun ifşa olmasına binaen Müslümanların direnişi daha çetin bir şekilde sürmüş ve bunların en barizi Mücahit Gençler Hareketi'dir.

Mücahit Gençler Hareketi, İslâmî Mahkemelerin 2007 Eylül ayında Asmara Anlaşması'nı imzalamalarından sonra Asmara Kolu ve Cibuti Kolu olmak üzere ikiye ayrılmasıyla onları, laiklerle ittifak kurmak ve Allah yolunda cihadı terk etmekle itham ederek İslâmî Mahkemeler'den ayrılmıştır.

O, Afrika Boynuzu'nun tamamının kurtarılması için Etiyopya ve Amerika'ya karşı cihat etmeyi istemesinin yanı sıra dar vatancılık sınırlarını aşan İslâmî bir yönetim kurmak istediğini de ilan etmektedir... Nitekim Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Gençler Hareketi'nin bazı üyelerinin el-Kaide örgütüne üye olan radikal ve şiddet yanlısı bir grup olduğunu ilan ettiği bir beyan yayınlamıştır. [Çin Haber Sitesi / 18.03.2008] Yine Birleşik Devletler, 2007 yılı ortalarında, onun eski lideri İsmail Aralî'yi Cibuti'de tutuklamış ve Guantanamo Tutukevi'ne koymuştur. Bunun üzerine hareket, Muhtâr Adurrahman "Ebû Zübeyyir'i" lider olarak ve Muhtâr Rebû "Ebû Mansûr'u" da resmî sözcü olarak seçmiştir. [el-Arabiyye / 22.12.2007] Bu resmî sözcü, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'na şöyle diyerek cevap vermiştir: "el-Kaide ile alakamız, Müslüman kardeş ilişkisidir. Müslümanın akîdesinin özü, 'Velâ ve Berâ' ile 'kâfirlerden uzaklaşmamız, tüm Müslümanlara ulaşmamız ve onları sevmemizdir.'" Ayrıca hareket, "Birleşik Devletler'in kendisini terör listesine koyması kararı ile mutluluk ve gurur duyduğunu" ifade etmiştir. Yine 05.04.2008'de hareket tarafından yapılan açıklamada şöyle geçmiştir: "Yakinî bir ilim ile biliyoruz ki bizler, Somalili olduğumuz için hedef alınmıyoruz. Bilakis ne suni sınırları, ne de sözde "devletlerarası meşruiyeti" tanıyan genel mefhumu ile cihat fikrini taşıdığımız için hedef alınıyoruz."

Mücahit Gençler Hareketi, hükümetin kontrolünü bir hayli aşan şekilde pek çok Somali şehirlerini ele geçirmeyi başarmıştır. Görünen o ki bu hareket, sadık ve muhlis bir şekilde Sömürgeci kâfirlerle savaşmaktadır... Ancak belirttiğimiz gibi silahlı İslâmî hareketlerin zayıf

noktası, siyasî uyanıklığın zayıf olmasıdır. Allahu Subhânehu'dan bu hareketin, Sömürgeci kâfirler karşısındaki güçlü tutumlarını sürdürmesini temenni ediyoruz.

Bununla birlikte o, Şeyh Şerif hükümetine karşı çıkan bir diğer hareket olan İslâmî Parti'den daha fazla uyanıktır. O şu dört hareketten oluşmaktadır ve en barizleri Hasan Tâhir Uveys liderliğindeki Asmara Kanadı olan Somali Kurtuluş Cephesi'dir. İslâmî Parti içerisindeki diğer üç hareket ise, Kambuni Askeri Kampı, İslâmî Cephe ve Faruk Askeri Kampı'dır. Mücahit Gençler Hareketi'ne yakın bir site olan "Gring Sitesi", 24.01.2009 tarihinde, Hasan Tâhir Uveys'e Eritre'nin başkenti Asmara'da bulunmasının sebebini sordu. Bunun üzerine bu kişiler, onun kendileri için ilk Müslümanların Necâşisi gibi olduğunu söylediler!! Böyle dediler!!

Allahu Subhânehu'dan İslâmî hareketlerin, Allahu Subhânehu'ya muhlis, Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e sadık, kâfirlerin planlarına ve komplolarına karşı tamamen uyanık olmalarını temenni ederiz. Zira onlar, açığa vurduklarından daha çok İslâm'a tuzak kurmaktalar ve İslam için şer gizlemektedirler.

"Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür." [Âl-i İmrân 118]

Her kim onlara bel bağlarsa, hem dünyasını hem de âhiretini kaybetmiş olur ki bu da apaçık bir hüsrandır ve bunun örnekleri oldukça çoktur.

H. 06 Rabî-us Sanî 1430

M. 01 Nisan 2009